

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐẲNG BỒ-TÁT TAM-MUỘI NIỆM PHẬT

QUYỂN 2

Phẩm 2: BẢN SỰ CỦA BÁT KHÔNG KIẾN (Phần 2)

Lại nữa, này Bồ-tát Bát Không Kiến! Vua Tinh Tấn ấy có lòng Từ bi, thương xót mọi người, rất thích bố thí, thường làm thí chủ mở đại hội vô ngại, có những Sa-môn, Bà-la-môn, các kẻ bần cùng, tật bệnh trong thiên hạ đến xin, tùy theo nhu cầu nơi từng người mà đều cấp cho, không bao giờ dừng.

Này Bồ-tát Bát Không Kiến! Vua Tinh Tấn ấy đã thống lãnh tám vạn bốn ngàn thành ấp, xóm làng, đều nhờ vào nghiệp thanh tịnh, nhân tốt chiêu cảm, bảy báu hợp thành. Ở trên các thành, mỗi mỗi lại tạo tám vạn bốn ngàn lầu, quán bằng chiên-đàn, có các cửa bên trái bên phải, thứ lớp dẫn ra đường, nhà cửa đều có các báu trang nghiêm. Cửa ra vào mở cả ngày lẫn đêm để mọi người nghỉ ngơi, cảm thấy được sự an lành, đầy đủ. Ở những ngã tư và các đường lớn nhỏ trong thành, luôn luôn thấp đèn đuốc, ánh sáng rực rỡ, khiến dân chúng đều có điều kiện để làm việc, cùng được thọ hưởng sự yên ổn, diệu lạc này.

Này Bồ-tát Bát Không Kiến! Vua Tinh Tấn ấy có hai người con: Một là Sư Tử, hai là Sư Tử Ý, các căn trong sáng, lanh lợi, thân tướng tròn đầy, có đại oai đức, đầy đủ thần thông, đời trước đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Bồ-tát Bát Không Kiến! Bảy giờ, có Đức Phật-Thế Tôn, tên là Bảo Tụ, gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai Ứng Cúng, Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn xuất hiện ở đời. Đức Phật thường vì Trời, Người, Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn, các loại Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, cho đến tất cả Nhân phi nhân mà nêu giảng chánh pháp, phần đầu, phần giữa và phần cuối đều thiện, nghĩa lý sâu kín, lời văn cũng rất khéo, thuần thực không xen tạp, phạm hạnh thanh bạch.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Đức Như Lai Bảo Tụ, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác ấy thường cùng với bảy mươi hai ức trăm ngàn các đại Thanh văn đều là bậc A-la-hán, có đầy đủ thần thông, có đại oai đức, ở gần thành Thiện trụ để thuyết pháp giáo hóa.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Bây giờ Đức Như Lai Bảo Tụ, Bậc Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác, đứng giờ thọ thực, mang y cầm bát, cùng với bảy mươi hai ức trăm ngàn chúng đại Thanh văn, trước sau vây quanh, dung mạo oai nghi trang nhã, vào thành Thiện trụ thứ lớp khát thực. Khi ấy, vua Tinh Tấn cùng với hai người con đang ở trên lầu cao, từ xa trông thấy Đức Như Lai Bảo Tụ có đại chúng vây quanh, đoán nghiêm thù thắng, oai đức vòi vọi, những người đi đường trông thấy ai cũng thích nhìn. Các căn của Đức Phật thanh tịnh, tâm ý an nhiên, trên dưới, thuận hợp hơn cả bậc hành thiện công đức bậc nhất đạt đến bờ giác viên mãn tất cả các địa. Nhà vua thấy rồi, sinh tâm đặc biệt kỳ lạ, vui mừng vô lượng, liền cùng với hai người con, mang các vòng hoa, hương xoa, hương bột và các danh hương khác, cùng ra khỏi cửa cung, đem các thứ ấy, đến chỗ Đức Như Lai Bảo Tụ, Bậc Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác, phụng dâng cúng dường cho Phật và đại chúng, đánh lễ dưới chân Phật, rồi đứng qua một bên.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vua Tinh Tấn và hai người con tha thiết thưa với Đức Như Lai Bảo Tụ cùng các đại chúng, nguyện được suốt đời cúng dường về y phục, vật dụng, ẩm thực, thuốc men. Phàm những gì cần dùng, nhà vua đều dâng cúng đầy đủ, để Thánh chúng được an ổn. Vua Tinh Tấn và hai người con này, ngày xưa đã gieo trồng gốc đức, thường cầu pháp Phật, ngày nay đã được gặp gỡ, lại mong thọ thỉnh, tâm sinh hoan hỷ, vui thích khôn xiết.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Lúc đó Đức Như Lai Bảo Tụ, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác, ở trong cõi trời, người thuyết pháp, giáo hóa đã hoàn tất, nên vào lúc nửa đêm Đức Phật nhập Niết-bàn vô dư.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vua Tinh Tấn nghe tin Đức Thế Tôn đã nhập Niết-bàn rồi, liền cùng với phu nhân và hai người con đốc suất quần thần và dân chúng đi đến chỗ Thế Tôn Bát-niết-bàn. Đến rồi, họ kính lễ dưới chân Phật, thương cảm khóc lóc toàn thân ngã nhào xuống đất như cây bị đổ, ngất xỉu, xót xa than thở: Đức Thế Tôn diệt độ sao mà nhanh như vậy! Đức Đại Thánh Niết-bàn đã bỏ rơi chúng con! Thế gian bị mù tối vì Bậc Đạo Sư đã diệt độ! Chúng sinh bị cùng khổ vì thương chủ đã mạng chung! Thế gian sắp tối tăm vì đèn tuệ vụt tắt!

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vua Tinh Tấn than khóc hết sức bi ai, rồi cùng hai người con đi đến chỗ Đức Thế Tôn, dùng các thứ nước hương tắm gội thân bậc Thánh, lại dùng các loại hương xoa khắp thân, dùng các vòng hoa quý, âm nhạc vi diệu, dâng cúng dường. Rồi dùng áo Ca-thi-ca, quý đẹp quấn quanh thân nhiều lớp, đặt trong kim quan và quách sắt. Kim quan ấy lại dùng bảy báu xen lẫn, chất đầy lên trên rồi chất Chiên-đàn xích diệu thanh tịnh cao đến một do-tuần, rộng khoảng một câu-lô-xá, rải các thứ hoa và vòng hoa, xông các thứ hương bột, hương xoa, rưới dầu Tô-du, sau đó mới dùng lửa hỏa thiêu sắc thân của Đức Như Lai Bảo Tự.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi vương tử của vua tên là Sư Tử thấy Đức Như Lai Bát-niết-bàn rồi, tự mình: “Bậc Đại Sư của cõi trời và người đã bỏ ta mà diệt độ, ta hôm nay còn ý nghĩa gì mà sống ở đời? Nay ta nên theo Đức Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác mà diệt độ, lẽ nào không an lạc sao?”

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vương tử nghĩ như vậy xong, liền lấy các thứ hương thơm tự xoa vào thân mình, lại dùng các thứ hương xông ướp y phục, lấy gạ quấn quanh người, sau đó đốt lửa để tự thiêu. Khi lửa cháy mạnh, vương tử Sư Tử ở trong ngọn lửa ấy phát nguyện rộng lớn, cứu độ chúng sinh, ca tụng công đức và quy y Đức Như Lai bằng kệ:

*Bạc báu Tối thượng trong thế gian
Hôm nay bỏ thân nhập Vô dư
Đại sư, trời, người chuyển pháp luân
Từ đây chúng con không còn thấy.
Pháp vương lợi ích cho muôn loài
Nay đã từ bỏ, nhập Niết-bàn
Tuyên giảng đại Bồ-đề như vậy
Không còn thấy nữa chúng vây quanh.
Đại Đạo Sư không thể nghĩ bàn
Nói pháp khiến người nghe vui sướng
Hết thấy Trời, Người, cùng Ma, Phạm
Từ nay vĩnh viễn không nghe tiếng.
Cho kẻ bần cùng của báu pháp
Vì khi diễn nói chúng thích nghe
Chư Thiên, Rồng, Quỷ, Nhân phi nhân
Từ nay mãi mãi không nẻo về.*

Bây giờ thế gian chẳng chỗ nương
Riêng thương vua cha ai che chở?
Cùng Sư Tử Ý, ai bảo vệ?
Mãi mãi không nghe Phật thuyết pháp.
Ta thà bỏ mình để mạng chung
Riêng sống thế gian có ích gì?
Nay ta bỏ thân đáng yêu này
Nhân đây mà phát nguyện rộng lớn
Con trồng căn lành nơi chỗ Phật
Phụ vương thường kính ngôi Tam bảo
Trước nguyện đem các công đức này
Khiến vua và con chứng Pháp thân.
Nơi chỗ các Phật không nghĩ bàn
Cúng dường tu hành các nghiệp thiện
Nguyện khắp quần sinh được phước này
Để lời con thề không hư vọng.
Thế Tôn diệt độ con đốt thân
Nếu ai được nghe hay mắt thấy
Tất cả đều đồng Đăng chánh giác
Chẳng phải hiện tại được thân chứng.
Nếu ai giác ngộ hay trong mộng
Chỉ cần thấy con nay đang làm
Họ liền thành Phật không nghi ngờ
Chẳng phải hiện tại được thân chứng.
Thân con đáng yêu rồi cũng mất
Giống như bọt nước, nào bền chắc
Mong các loại trùng ăn thân con
Đều mau thành được đạo Bồ-đề.
Nay con thề tu hành tinh tấn
Dù bị mắng nhiếc hay khinh chê
Cho con mau thành Điều Ngự Sư
Chẳng phải hiện tại được thân chứng.
Khi con cầu Vô thượng Chánh giác
Nếu ai tâm Từ cùng nhìn nhau
Tức tại thế gian mau thành Phật

Chẳng phải hiện tại được thân chứng.
Nay con đã nguyện và chưa nguyện
Chính là thiêu đốt thân đáng yêu
Nếu lời thề này không hư vọng
Khiến con lại thấy Phật diệt độ.
Như con vừa được thấy Thế Tôn
Khác nào Thiên sư lại xuất thế
Nay con tuy bị thiêu cháy hết
Vẫn mong thân sống được thấy Phật.
Trí tuệ Thế Tôn không chướng ngại
Thường chuyển xe thanh tịnh ba đời
Như xua lợi lạc các chúng sinh
Khiến con thấy Phật từ trong lửa.
Đại sư cứu đời tạm đứng dậy
Như Đức Phổ Nhãn oai lực xưa
Phật biết tâm Sư Tử chí thành
Nên tạm đứng dậy hiện thân lực.
Rộng vì chúng sinh tạo biến hóa
Khiến vô lượng chúng nhàm chán thân
Rốt ráo lợi ích các chúng sinh
Trở lại đốt thân nhập tịch xứ.
Đại chúng thấy Phật nhiều thần biến
Lấy ý thanh tịnh diêu âm khen
Diệu pháp chư Phật khó nghĩ bàn
Giới và thiền định cũng như vậy.
Trí tuệ giải thoát khó lường tính
Thần thông biến hóa cũng khó xét
Tuy đã diệt độ con thanh tịnh
Nay con quy mạng, đốt thân mình.
Thế Tôn oai đức không ai bằng
Thần thông đã đạt đến bờ giác
Diệt độ khiến người sinh chán bỏ
Nay con quy y Đấng Phổ Nhãn.
Tất cả tối tôn thắng: Từ bi
Hay dùng tâm mình biết tâm người
Cứu độ chúng sinh vô biên cõi

*Quy mạng Bạc Thiện Thệ vô đẳng.
Trong các thầy thuốc, Phật bậc nhất
Thường lấy thuốc hay cứu chúng sinh
Trừ diệt vô lượng các bệnh khổ
Quy mạng xót thương cứu giúp người.
Con nay khen ngợi các căn lành
Cung kính cúng dường các công đức
Bỏ thân đáng yêu để được phước
Trước nguyện lợi ích các chúng sinh.*

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi vương tử Sư Tử phát đại nguyện này trước là để tự trang nghiêm, sau đó nhờ ngọn lửa bốc cao để xả bỏ thân mạng. Bấy giờ, hết thầy các pháp Trời, Người, Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn, cho đến tất cả Nhân phi nhân thấy sự việc này rồi đều sinh tâm chán bỏ đối với thế gian.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi vương tử đã bỏ thân mạng rồi, liền được sinh lên trời Phạm thiên làm Đại phạm vương, là bậc tối tôn, tối thắng trong các Phạm thiên, có đại oai đức, đầy đủ thần thông.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi vương tử ấy đã sinh ở cõi trời Phạm thiên, tự mình suy nghĩ: “Ta từ đâu đến? Đã tạo căn lành gì mà sinh đến đây, có được quả báo công đức, đại oai đức thần lực như vậy?” Nghĩ như vậy rồi, vương tử tự mình thấy biết phân minh: “Ta ở nhân gian làm con của vua Tinh Tấn. Ta và vua cha cung kính cúng dường đầy đủ các thứ và khen ngợi Đức Thế Tôn Bảo Tụ. Khi Đức Thế Tôn diệt độ, ta liền thiêu thân trong một ngọn lửa lớn tại đó, phát đại thệ nguyện, khen ngợi công đức của Phật. Nhờ căn lành ấy mà nay sinh ở Phạm cung. Vậy nay ta nên trở lại nhân gian, an ủi cha ta để báo đáp ân sinh thành và đến cúng dường chỗ Đức Như Lai Bảo Tụ, đã trà-tỳ nhập Niết-bàn.”

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi Đại phạm vương nghĩ như vậy rồi, liền cùng với các quyến thuộc nơi cõi trời biến mất khỏi cảnh giới Phạm thiên, giống như thời gian tráng sĩ co duỗi cánh tay, xuống tới nhân gian, đến chỗ Đức Như Lai Bảo Tụ, Bạc Ứng Cúng, Chánh Đăng Giác đã hỏa thiêu, dùng các thứ hương trời như hương bột chiên-đàn cõi trời và ngũ đầu trầm thủy, hương đa-ma-la-bạt để cúng dường. Lại rải các thứ hoa trời thượng diệu. Hoa như bánh xe, như mây biến đầy khắp để cúng dường. Phạm thiên Sư Tử cúng dường Đức Phật

xong, mới an ủi phụ vương là vua Tinh Tấn: “Đại vương nên biết! Vương tử Sư Tử thiêu thân bỏ mạng ấy, nay chính là con đây. Lúc ấy, con được sinh vào cõi Phạm thiên. Mong vua chớ có u sầu đau khổ nữa, mà nên vui mừng sung sướng? Vì nay vua đã được đại lợi bậc nhất. Vì sao? Vì các Phật Thế Tôn khó được gặp gỡ, vậy mà vua đã được gặp Đức Thế Tôn Như Lai Bảo Tụ, Bạc Ứng Cúng, Chánh Đăng Giác để tôn trọng, cung kính, cúng dường đầy đủ. Đó là lợi lớn hiếm có bậc nhất. Cho nên, đại vương từ nay về sau chỉ nên một lòng thọ trì pháp này. Và vương đệ Sư Tử Ý cũng nên như vậy, thọ trì pháp ấy, cũng cúng dường xá-lợi của Thế Tôn, lưu hành và ban bố cho khắp nơi, xây dựng tháp miếu để thờ. Con ở trên Phạm cung cũng thường làm như vậy, thọ trì diệu pháp này, tôn kính phụng thờ xá-lợi.”

Nói như vậy xong liền biến mất.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vua Tinh Tấn nghe vị Phạm thiên nói, bèn cùng với con là Sư Tử Ý đi đến chỗ cất giữ xá-lợi của Đức Như Lai Bảo Tụ, Ứng Cúng, Chánh Đăng Giác để cung kính lễ bái, ca tụng, khen ngợi. Đem tất cả hương, tất cả vòng hoa cùng các thứ âm nhạc, các thứ cờ phướn, lọng báu để dâng hiến cúng dường. Trong một thời gian ngắn, ở tám vạn bốn ngàn các thành, đã dựng lên tám vạn bốn ngàn tháp làm toàn bảy báu, cao một do-tuần, mỗi tháp bề mặt dài rộng một câu-lô-xá, hết mực đặc biệt, trang nghiêm, sáng rực, rất đáng quý, đều đặt xá-lợi trong đó để cúng thờ. Trong mỗi bảo tháp luôn đốt lên tám vạn bốn ngàn ngọn đèn, cứ mỗi ngọn tháp lại dùng tất cả danh hương, tất cả hoa đẹp, tất cả vòng hoa quý, tất cả cờ phướn, tất cả lọng báu, tất cả âm nhạc, các thứ trống, ốc, sừng, tù và, chuông, linh, khánh, chuông lắc, đầy đủ chẳng thiếu thứ gì để cúng dường. Cúng dường như vậy cũng thọ trì chánh pháp. Vua Tinh Tấn nhờ căn lành ấy nên tám vạn bốn ngàn kiếp không sinh nơi cõi ác và Sư Tử Ý cũng được quả báo như vậy. Đại phu nhân của vua tên là Thiện Ý, vị đại thần lớn nhất của vua tên là Vô Sân, cũng trong tám vạn bốn ngàn kiếp được thọ quả báo thù thắng. Cứ như vậy, nhà vua ở trong các kiếp tuần tự cúng dường sáu vạn các Phật, nên lúc sinh ra thường được làm Chuyển luân vương, lấy chánh pháp để giáo hóa, làm lợi ích cho chúng sinh.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Sau khi Đức Phật Bảo Tụ diệt độ, thời sau cùng lại có một Đại Bồ-tát tên là Phổ Mật Vương, hiện sinh ở thế gian, vì nhằm độ sinh nên bỏ nhà xuất gia, thực hành việc tu khổ hạnh, đi đến cây Bồ-đề, ngồi nơi đạo tràng dùng một niệm tuệ đoạn trừ mọi tạp khí của vô minh phiền não, liền chứng Vô thượng Chánh đẳng

Chánh giác.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Bấy giờ, Đại phạm Thiên vương Sư Tử kia dùng Thiên nhân quán thấy Đức Như Lai Phổ Mật Vương, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở thế gian, liền trở lại, đứng trong hư không, dùng các thứ hương trời và hoa đẹp rải lên trên Đức Phật. Sau đó, xuống mặt đất, nhiễu quanh bên phải Phật ba vòng, cung kính chấp tay, đầu mặt lễ bái, thỉnh cầu Đức Thế Tôn chuyển đại pháp luân.

Phạm vương Sư Tử ấy đứng trước Đức Phật, dùng kệ thỉnh cầu:

*Nay Thế Tôn nên nói diệu pháp
Chúng sinh chúng con rất thích nghe
Trí tuệ trừ ma nay mới phát
Tất cả thế gian không thể hoại.
Như Lai, Bạc Điều Ngự vô thượng
Đầy đủ chí chân mời tôn hiệu
Đại sư lợi đời nay đã hiện
Tự nhiên Chánh giác diệu Bồ-đề.
Công đức viên mãn trên loài người
Thánh trí tu lâu, đâu phải mới
Thế Tôn nên giảng pháp ấm diệu
Đại chúng hôm nay vui lắng nghe.
Thệ lớn vốn vì độ thế gian
Không nơi nương tựa được che chở
Như lời nguyện xưa nay đã mãn
Đã đến chỗ tịch tĩnh vô vi.
Nay nên sớm mở cửa cam lồ
Phá ba dây trói khỏi các não
Pháp vương thừa thỉnh nghĩa đã tròn
Bấy giờ, Như Lai im lặng nhận.
Trong khoảnh khắc Đức Phật Phổ Mật
Khiến cho Phạm vương rất vui mừng
Và vô lượng ức chúng trời, người
Lắng nghe Thiện Thệ chuyển pháp luân.
Khi Phạm vương kia mong Phật thuyết
Rộng đem các vật để báo ân
Bấy giờ lại phát lời nguyện lớn*

*Để cầu đạo Bồ-đề vô thượng.
 Nay ở trước Thế Tôn Phổ Mật
 Nêu bày công đức mình đã làm
 Nhờ căn lành ấy sinh ở đâu
 Luôn thờ mười phương các Thế Tôn.
 Xưa ở đạo tràng cúng dường Phật
 Xin nghe Phật thuyết pháp lợi sinh
 Nhờ chút lành ấy dù ở đâu*

Nguyện ở trước Phật thường khen ngợi.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Đại Bồ-tát Bất Không Kiến:

–Này Bất Không Kiến! Phạm thiên Sư Tử: Vương tử của vua Tinh Tấn, nhờ căn lành thiêu thân mà sinh ở Phạm cung, thứ lớp cúng dường năm ngàn các Đức Phật, lắng nghe chánh pháp nên căn lành tăng trưởng, thường phát nguyện rộng lớn không nghĩ bàn.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nay ông nên biết, vua Vô Biên Tinh Tấn lúc ấy đâu phải là ai khác, chính là thân ta.

Khi ấy, Bồ-tát Bất Không Kiến lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Hai vị vương tử là Sư Tử và Sư Tử Ý nay ở cõi nào? Đang ở đời hiện tại cúng dường các Đức Phật, hay đã diệt độ ở đời khác rồi?

Đức Phật nói:

–Này Bất Không Kiến! Ông nên biết, vương tử Sư Tử Ý lúc đó nay chính là Đại Bồ-tát Di-lặc. Còn vương tử Sư Tử lúc ấy nay chính là Bồ-tát Bất Không Kiến. Vì ông ở trong pháp của Đức Như Lai Bảo Tụ phát thệ nguyện rộng lớn, một lần bỏ thân nên khiến cho ba vạn đại chúng trời, người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Các người ấy, cuối cùng sẽ được chứng đắc đại Bồ-đề, không có gì để nghi ngờ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì nói rõ lại nghĩa ấy nên dùng kệ:

*Ta xem quá khứ kiếp lâu xa
 Phật hiệu Bảo Tụ, Vô Thượng Tôn
 Không thầy, tự giác, hiện ở đời
 Ích lợi trời, người, quần sinh loại.
 Đây đủ trăm phước, sắc tướng vàng
 Lòng từ hiển phát của thật nghĩa
 Khai thị chúng sinh đạo Bồ-đề
 Lời dạy dứt sạch nguồn gốc khổ.*

Bảo Tu đỉnh đạc hơn mọi người
Bảy mươi hai ức chúng Hiền thánh
Ba minh, sáu thông, đầy tám giải
Theo Phật vào thành để khát thực.
Lúc đó ta là vua tối thượng
Vô Biên Tinh Tấn oai lực lớn
Thường dẫn hai con theo hai bên
Nhân tuần du ở tại lầu cao.
Xa thấy điều phục Đại Tiên Thân
Chúng đại Tỳ-kheo đều vây quanh
Ta cùng hai con gấp xuống đó
Chạy đến trước vô đẳng Tôn Thắng.
Đến được chỗ Đại sư Thiện Thệ
Bày biện vật tốt để cúng dường
Đảnh lễ chân Phật và miệng nói:
Cung thỉnh Như Lai cùng Tăng chúng.
Cho con suốt đời dâng y thực
Đầy đủ tám vạn bốn ngàn năm
Cùng với hai con, tâm tịnh tín
Vì cầu đạo Bồ-đề vô thượng.
Bậc Nhân Trung Tôn đã Niết-bàn
Tạo dựng tám vạn bốn ngàn tháp
Các báu xen kẽ chiếu ánh sáng
Chỉ vì người báu để thân lại.
Tại chỗ tháp báu trong mỗi thành
Đều thấp vô lượng trăm ngàn đèn
Hương hoa, âm nhạc, rống, chuông, linh
Nhà vua cúng dường cho Đức Phật.
Nhân trông căn lành thù thắng ấy
Thứ lớp gặp được sáu vạn Phật
Đều đến cúng dường và thừa sự
Để cầu vô thượng đại Bồ-đề.
Này Bất Không Kiến! Chớ có nghi
Xưa kia thống lãnh đại địa này
Vua trí sâu ấy là thân ta

Hiệu là Vô Biên Tinh Tấn lực.
 Thường dùng hoa hương để cúng dường
 Giáo hóa tất cả các chúng sinh
 Thấp đến vô lượng trăm ngàn đền
 Trừ tối cho đời bằng ánh sáng.
 Đem cho của cải không hề dừng
 Lắng nghe chánh pháp cũng không chán
 Tinh tấn khổ hạnh không phút ngưng
 Vì chứng Vô thượng đại Niết-bàn.
 Ông đến chỗ Như Lai Bảo Tự
 Dùng y quán thân, lấy lửa đốt
 Giống như tim đèn thắp dầu mỡ
 Phút chốc lửa cháy tiêu sạch hết.
 Lúc đó thân người lửa cháy mạnh
 Sắc thân không động, thần không kinh
 Vào ngày ông báu ấy diệt độ
 Ông làm như vậy vì thế gian.
 Lúc lửa lớn cháy gấp như vậy
 Ông còn dùng phương tiện cầu xin
 Nguyên thấy Thế Tôn từ lửa dậy
 Đại bi cứu đời hiện thân hình.
 Nguyên con hôm nay nếu thành tựu
 Mới được như ý bỏ thân mạng
 Chỉ cần tạm thấy như xưa kia
 Công đức đạt được không nghĩ bàn.
 Nếu con có các lời thệ nguyện
 Mong cho tất cả đều hòa hợp
 Đương lai nếu con thành quả Phật
 Mong nơi lửa lớn thấy Thế Tôn.
 Trí Phật thanh tịnh không chướng ngại
 Ở ba đời ấy vẫn thản nhiên
 Sư Tử chiếu sáng tâm thuần tịnh
 Phật nhờ tinh thành từ lửa hiện.
 Bất Không Kiến giữ nguyện lực này
 Giúp đời khoảnh khắc nên niệm khởi
 Nhân đó phát lời thệ trang nghiêm

Nguyện không nghĩ bàn thật khó lường.
Từ lúc Thế Tôn hỏa thiêu này
Tất cả đều được tâm chán lìa
Lại dùng ý tịnh phát lời khen
Oai Phật hiếm có lại khó lường.
Tướng tốt vô biên, lửa cháy mạnh
Pháp vương ứng niệm bỗng khởi lên
Do Phật Thế Tôn hiện thân biến
Vô số chúng được tâm giải thoát.
Này Bất Không Kiến, biết Sư Tử
Đại từ ứng cảm bỗng ngồi lại
Do thấy thân biến của Thế Tôn
Ngàn số chúng phát tâm Bồ-đề.
Đại bi lợi ích cho đời xong
Trở lại nằm yên trong lửa dữ
Lúc đó Sư Tử bỏ thân mạng
Một niệm vãng sinh trời Đại phạm.
Liên từ Phạm cung về chỗ Phật
Cúng dường đầy đủ Nhân Trung Tôn
Phụng trì hương hoa trời vi diệu
Rải lên trên chỗ Phật Bảo Tràng.
Sau khi Phật Bảo Tu nhập diệt
Thời gian như vậy chẳng bao lâu
Lại có Phổ Mật Thiên Nhân Sư
Vì lợi thế gian nên xuất hiện.
Ngồi nơi đạo thọ Đẳng chí chân
Là Thiên Trung Thiên, hiệu Đại Giác
Đại phạm Thiên vương đến cúng dường
Cung kính đảnh lễ Lương Túc Tôn.
Thỉnh chuyển pháp luân lợi thế gian
Phật biết tâm tịnh, im lặng nhận
Phạm vương nghe xong rất vui mừng
Thân được tâm an lạc, thư thái.
Lại phát nguyện lớn rất dị thường
Trồng các căn lành không nghĩ bàn

Một kiếp được gặp năm ngàn Phật
 Đều được thân cận để cúng dường.
 Kẻ trí không nên có nghi ngờ
 Sư Tử lúc đó chính là ông
 Bất Không Kiến là con của ta
 Sau ông thờ Phật năm ngàn vị.
 Ta thấy rõ lúc ông thiêu thân
 Cầu đạo Bồ-đề vô thượng này
 Ông lại ở chỗ vô lượng Phật
 Tại đó khi diệt độ, xá-lợi.
 Cũng thiêu vô lượng thân yêu quý
 Vì muốn người vui mình chịu khổ
 Ta biết ông đời này và sau
 Vô lượng ngàn đời tu mãi mãi.
 Hoặc Phật hiện tại, hoặc Niết-bàn
 Ông thường thưa nói lời thành thật
 Trải qua vô lượng trăm ngàn đời
 Thần lực của ta mới biết người.
 Bất Không đã phát nguyện từ lâu
 Phước báo bấy giờ đều hiện rõ
 Ông ở trước các Phật, Đại sư
 Hành không nghĩ bàn đều viên mãn.
 Thường hay ca ngợi Lương Túc Tôn
 Khổ hạnh huân tu các đại thế
 Nay đặt kệ khen Đại Pháp Vương
 Là do nhân duyên tốt kiếp trước.
 Lại ở trước Phật Phổ Mật Vương
 Gìn giữ vô biên nguyện tối thượng
 Nay ông được phước báo như vậy
 Nhờ Phật Như Lai hiện oai thần.
 Khi Bất Không Kiến ở trong chúng
 Cung kính chấp tay đánh lễ Phật
 Thưa hỏi Thiên Tôn Điều Ngự Sư
 Từ bi lợi ích cho chúng sinh:
 Đại Tiên, con đã thế nguyện gì?
 Mà nay xả bỏ vô lượng kiếp

Cúi xin Thế Tôn nêu tóm lược
Con mong Thánh nói để hiểu rõ.
Bất Không! Việc ông làm đời trước
Nay ta vì ông nói đơn giản
Ông ở chỗ Như Lai Vân Âm
Đã phát nguyện rộng lớn như vậy:
“Nếu như chư Phật chúng Bồ-đề
Bấy giờ thân con thường thờ phụng”
Ở chỗ Phật Đế Tràng Phổ Nhãn
Lúc ấy cũng phát thệ nguyện lớn:
“Thế gian nếu có tối Đạo sư
Bấy giờ con liền theo đạo ấy.”
Ông ở chỗ Như Lai Nhật Đăng
Cũng phát các hạnh nguyện thắng diệu.
Này Bất Không Kiến! Chỉ ta biết
Tạo dựng các báu chỗ kinh hành
Hoặc xây tinh xá Phật trang nghiêm
Hoặc tạo cảnh lạ Tăng già lam.
Đều dùng bảy báu tốt mà làm
Dâng lên chư Phật các đồ dùng
Là bậc tôn kính không nghĩ bàn
Nhân Trung Sư Tử Phật Thiện Sinh.
Cầm lọng bảy báu và đồ dùng
Cung phụng Thiên Trung Thiên Siêu Thế
Ở chỗ Đức Như Lai Phổ Nhãn
Bấy giờ lại phát diệu hạnh nguyện.
Rộng thí đèn sáng, vật cúng dường
Phụng hiến thế gian thầy, trời, người
Ông đối vô lượng Phật như vậy
Qua ngàn vạn ức na-do-tha.
Chuyên cần chịu khổ, chúng sinh yên
Phát nguyện rộng lớn trang nghiêm này
Ông ở trước Phật Phổ Mật Vương
Đã phát nguyện thành, nay ta nói.
Như xưa tu hành mà thành Phật

Chỗ ta rải hoa khắp mặt đất
 Ông ở chỗ Phật Vân Lô Âm
 Vì thế gian nên phát nguyện này.
 Nếu có chúng sinh nghe tên ta
 Mong họ liền thành Phật tức khắc
 Lại ở trước Phật Đế Thích Tràng
 Rộng rãi cúng dường rồi thệ nguyện:
 “Phàm tôi ở đâu, nếu thấy nghe
 Tất cả đều được thành Phật đạo.”
 Ông ở chỗ Như Lai Phật Đấng
 Nguyện cúng bầy báu chỗ kinh hành.
 Phật Vô Biên Oai Sở Đại Minh
 Lúc đó ông phát lời nguyện rằng:
 “Thường cho chỗ tốt đẹp trang nghiêm
 Nguyện cõi Phật con cũng như vậy.”
 Ông ở chỗ Như Lai Nguyệt Thượng
 Nguyện được Thiên cung đẹp bậc nhất
 Đức Phật ở đó mà du hóa
 Chúng sinh vào đấy đều thành Phật.
 Ông ở trước Thiện Thế tháo dục
 Thật làm như vậy nguyện chí thành
 Nếu lúc ngày hè trời oi ả
 Thân tâm chúng sinh lìa nhiệt não.
 Ông ở chỗ Phật Ương-kỳ-la
 Nguyện phát ra cũng vậy, tăng thêm
 Khi ở trong đêm dài tối tăm
 Nguyện cũng đèn sáng trừ mê hoặc.
 Nếu chỗ người xả thí thân mạng
 Có các loại ăn thịt chúng sinh
 Thấy đều thành Phật không còn nghi
 Chẳng phải họ hiện tại thân chúng.
 Dù trong lúc tỉnh hay nằm mộng
 Nếu có chúng sinh nghe tên tôi
 Tất cả thành Phật không còn nghi
 Chẳng phải họ hiện tại thân chúng.
 Khi ông đã tinh tấn dũng mãnh

Nếu ai ghét thương đối với ông
Tất cả đều sẽ thành Pháp vương
Chẳng phải họ hiện tại được chứng.
Vô lượng đời trước người sinh ra
Với họ luôn nguyện cầu Bồ-đề
Nay ta nói ông công đức thật
Đương lai chắc được Vô Thượng Tôn.
Nếu có cầm thú và chúng khác
Chắc sẽ thành Phật chẳng còn nghi
Các loại ăn thịt của thân người
Tất cả tự nhiên chứng Pháp thân.
Ta biết ông có đến ngàn hạnh
Đều làm lợi ích các chúng sinh
Nếu ai nghe được mà sinh nghi
Thời đó chưa đến, ta không nói.
Phàm ta đã nói các việc ông
Nếu có chúng sinh mong thích nghe
Thấy đều thành Phật không còn nghi
Chẳng phải họ hiện tại thân chứng.
Nếu ai muốn thấy Thế Tôn độ
Chuyển thắng pháp luân thanh tịnh này
Nghe xong, trừ sạch các khổ não
Vì chúng Bồ-đề nên thích nghe.
Nếu ai muốn thấy Phật ba đời
Cung kính cúng dường ruộng phước tốt
Các công đức tích tụ đầy đủ
Trước phải thọ trì Tam-muội này.
Vì lợi thế gian, chúng trời, người
Thế Tôn tuyên thuyết việc này xong
Liên xuống pháp tòa đi thong thả
Trở về tịnh tọa ở phòng mình.

